

Kavi og busskoyring

Oddagrein

ER tað nakað, sum ger fólk bangin og ill, so er tað hálka. Henda snikjandi og loyndarfulla hálkan hefur ikki bert fingið øði í mangan mann, men hon hefur so sanniliga eisini kostað mongum nógvar pengar. Ikki minst Tryggingini og tað vil so aftur siga tær og mær.

TAÐ er eingin umbering at geva hálkuni skyldina fyrri ein samanstoyt. Vit eiga øll somul, hvussu víkir og vendir, at koyra eftir umstøðunum og sjálvandi eisini at skøða akfarið eftir umstøðunum. Men gera vit nú tað!

HÓSMORGUNIN var stórkavi kring alt landið, og mong vóru tey, sum settu bilin og heldur valdu at brúka bussleiðina. Men her skuldi tað vísa seg, tað hendi í hvussu er í Havn, at bussarnir fingur heldur ikki koyrt. Onkur gevur bilfóranum skyldina fyrri antin ikki at koyra eftir umstøðunum og at skøða bilin nóg væl. Onkur annar gevur myndugleikunum skyldina fyrri ikki at hava ruddað kavan burtur og saltað vegirnar.

UTTAN iva eiga allir partar sín part av skyldini. Men tað slepst ikki undan, at teir, sum hava ábyrgdina av busskoyringini hava eisini ábyrgd av, at alt fer fram sum tað eigur. Og her nyttar so einki at skylda upp á hini. Sjálvandi eigur kommunan at rudda kavan og koyra salt á vegirnar. Men harvið kann bussførarin ella busseigarin ikki bara seta seg afturá og leggja sektina á, hvussu bussurin er skøddur. Tað er so sanniliga munur á einum bili og so einum bussi. Ein bussur er stórir og tungur og tekur hann dik á seg í eini brekku - uttan at verða skøddur við ketum t.d. - og tað er sera hált, so kenna vit úrslitið - við ella uttan salt. Tað má hvíla eina og áleina á teimum, sum eiga og koyra bussarnar at tryggja sær, at bussarnir eru skøddir eftir umstøðunum. Er ikki ruddað og ikki saltað, so eigur og skal bussurin undir øllum umstøðum hava ketur undir. Her er eingin góða mamma, tað var...

TAÐ er tí einki minni enn ábyrgdarleys koyring, tá bussarnir í høvuðsstaðnum hós morgunin fara avstað við fólk, skúlabørnum og øðrum til arbeiðis, uttan at hava ketur undir. Hetta er tianverri ein afturvendandi spurningur, sum má loysast. Vit fara tí at hetta á okkara fólkavaldum um at steðga hesum vitloysinum, tí her er í veruleikanum talan um deyðskoyring við ferðafólki. Fyri ikki at tala um tey, sum koma at liggja undir. Áhugavert kundi eisini verið at hoyrt ymisk sjónarmið um hetta mál, frá bæði brúkarum av bussleiðini, bilførarum, fólk, sum arbeiða við ferðslusurningum osfr. Tíðindablaðið Sosialurin vil fegin hoyra frá fólk, sum hava okkurt upp á hjartað í hesum afturvendandi máli. Vit skulu so eftir færimuni royna at fylgja málinum upp.

Sosialurin

siðu 2-viðmerking Bjarging ella neyðtøka?

Ósingin um bankamálið er til at skilja, men kravið um eina dómarakanning er illa umhugsað. Palleba trýr sum vant, at tá allir tingmenn ósa seg um tað sama, má tað vera á góðari leið. Alt sum verður sagt, angar av tjóðskapi og rættvísi, og stevið er so lókkandi, at hann vil sleppa uppí. Hann gloymir bara, at hvørja ferð higartil er hann vorðin vónsvikin. Og hvat sigur okkum, at nakað er óðrvísi hesaferð?

Alt, sum landsstýrið, lógtíngið og Møllers menn í felag hava skapt, hefur havt vanlukkur við sær. At vit nú helst fáa okkurt sum líkist eina dómarakanning, broytir einki til tað betra. Rætt nokk er tað lítið hugsandi, at danir sjálvir hava lagt upp til at man skuldi hava nakra sum helst kanning. Men hvør er tað, sum dugir at nýta amboðini, tá so langt er komið? Hvør velur nevndarlimir? Og hvør dugir at nýta biðitíðina til at fyrireika alt til egnan fyrirmin?

Tað, sum nú er við at henda, vil eg sammeta við at ein óviti skal til at spæla poker ímóti royndum monnum!

Hvussu verður úrslitið?

Tað besta úrslitið, sum á nakran hátt kann hugast, er at vit fáa eina milliard aftur. Men so krevst eisini prógv fyrri at hógir harrar hava snýtt okkum. Eg eri bara so bangin fyrri, at Møllers menn kenna so væl til handilslógar og siðvenju innan fyrri handilslokið, at teir alla tíðina hava vítað hvar teir skuldu seta fótin. Eg stúri eisini fyrri tí hjálp, sum teir fáa frá monnum, sum her heima hava framst Quislingabrogd, og tá hugsi eg einans um tey brøðini, sum vit longu vita um.

Eg siggi fyrri mær, at úrslitið av kanningini fyriliggur. Ein nøgdur Uffe sigur tá: »Føroyingar fingur at enda ta kanningina, sum teir kravdu, og tað var tað minsta, vit kundu bjóða teimum. At tað so vísti seg at tað vóru teirra egnu, sum høvdu svikt, tað er bara ein syrgiligur veruleiki. Nú eru viðurskiftini okkara millum aftur í lagi, og øll kunnu siggja, at danska stjórnin til allar tíðir ger tað, sum er neyðugt til tess at hjálpa føroyingum.«

Nýrup klappar, og øll Christiansborg saman við honum. So verða føroyingar størri rúkkur enn nakrantíð. So ella so vænti eg at just tað verður úrslitið. Og tá ber ikki til at taka málið upp av nýggjum.

Hvussu átti úrslitið at verði?

At byrja við keyptu vit eina vøru fyrri 300 milliúnir danskar krónur. Vøran var heilt einfalt »bjarging av tí føroysku bankaskipanini«. Men umframt at lata 300 milliúnir krónur, skuldu vit lata frá okkum rættin til figgarstýring.

Eingin avtala varð gjørd, sum segði hvussu rætturin til figgarstýring skuldi virðismetast. Tí kann einki krevjast aftur av tí, sum er farið vegna Figgingargrunnsins virksemin. Men eg meti, at tað sum danir hava avreitt fyrri einki og tað, sum teir beinleiðis hava sorað, svarar til ikki minni enn trýggjar milliardir. Nú eru helst menn, sum kundu

gjørt eina rætta meting. Men tað hefur einki endamálið, tí einki fæst aftur av tí, sum er farið vegna »figgarstýring«.

Tað einasta, sum vit hava rætt til, er munin millum tað, sum bankabjargingin kostaði og tað, sum hon skuldi kosta. Meira kann ikki krevjast, og minni skal ikki krevjast.

Hvussu skulu vit prógva, at vit eru reyrend? Tað mugu okkara fráluku lögfrøðingar finna útav. Men vanligt ókunnufolk kann uttan lögfrøðingahjálp vísa á at mynstur kemur fram bara ein setur fram nakrar spurningar. T.d.:

Hvør er høvuðspartaeiga-

ari í Den Danske Bank?

Hvør hefur umboð í bankaeftirlitinum?

Hvør eigur Favør, sum hefur fyrirmin av at SMS fekk strikað tað mesta av skuldini?

Hvør selir bankatænastur til Føroya Banka?

Og hvør situr á lánveitingi til sama banka?

Væl veit eg, at »Denne lov gælder ikke på Færøerne«. Men måske på Christiansborg?

Thorbjørn Brochs
Tórshavn

Hotel Føroyar

Tlf. 17500
Hotellið við útsýninum

»Candlelight Dinner«

leygarkvøldið 4. mars

Dansur v/ Traffic« & livandi Dinner tónleikur

v/
Stamen

Kokkurin
býður
forkunnugan
KINESISKAN
MAT

Kostnaður fyrri
alt kvøldið BERT 200,-

Bussur koyrir oman í býin eftir dansin

Altíð
vælkomin á

Vinarliga bíleggið borð

Hotel Føroyar

Tlf. 17500

